

**ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐานพุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร**

ณัฐรจา พุ่มพวง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 ด้าน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีการพิจารณา 5 ระดับและ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 นำข้อมูลมาวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตรายงูรบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) และนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดทำหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านการสรุปการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันยกเว้นด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-15 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษามากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

จากการวิจัย สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลจนบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและนำไปใช้ในการปรับและวางแผนพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่ใกล้เคียงต่างไป

คำสำคัญ

ความคิดเห็น . การบริหารจัดการหลักสูตร . โรงเรียน

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษา นับจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก ส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ซึ่งหลักสูตรนั้นมีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าหมายประสงค์ของการศึกษาของชาติลงสู่การปฏิบัติ จึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งและเป็นความจำเป็นที่ครูจะต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ (ชาญชัย เฟื่องกาญจน์, 2557) ตั้งแต่ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐานโดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายที่จำเป็นต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเทียบเท่าหรือสูงกว่ามาตรฐาน พร้อมกับการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรของตนเอง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา พบปัญหาความไม่ชัดเจนของหลักสูตร ความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรเน้นการวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐานส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, หน้า 1) จึงเกิดการทบทวนเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างเป็นระบบและพัฒนาไปสู่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นแม่แบบที่สถานศึกษาทั้งประเทศที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องนำไปจัดการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน นำไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา และจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตการจะดำเนินให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพและในมาตรา 39 ได้กำหนดกระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานปฏิบัติโดยตรง

ดังนั้นการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงทำให้สถานศึกษามีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการด้านต่างๆ การบริหารจัดการยังมีข้อบกพร่องอยู่มากและเกิดปัญหาในการลงสู่ภาคปฏิบัติ การวิจัยเพื่อนำผลไปปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ การสอนและรวมไปถึงการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการศึกษาได้ทราบความก้าวหน้าในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตอบสนองต่อความต้องการ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนและตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคม อีกทั้งยังนำข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประกอบการแก้ไขปัญห อุปสรรคในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 โรงเรียนรวมทั้งสิ้น 251 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้คิดจากประชากร โดยเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie,RV,and Morgan,D.W.(อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศิริสุทธิและคณะ,2556,หน้า 132) จากประชากรจำนวน 251 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามกรอบงาน 7 ด้าน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ครูในโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์การปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามกรอบงาน 7 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. แปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยเทียบกับเกณฑ์การแปลค่าของคะแนนเฉลี่ย

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบค่าที (Independent Sample t-test)

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) และพบความแตกต่างได้นำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 152 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี มากที่สุด

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดทำหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านการสรุปการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันยกเว้นด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบวรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-15 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการ Scheffe พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตรายงูร์บุนณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตรายงูร์บุนณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ควรมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตรายงูร์บุนณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรถือเป็นสิ่งสำคัญ เป็นศาสตร์ที่เรียนรู้เพื่อนำไปกำหนดวิถีทางที่นำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ (วิชัช วงษ์ใหญ่, 2552) ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (รัตนา ดวงแก้ว, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยศักดิ์ ชาญขุนทด (2552) มงคล สุวรรณกล่อม (2554) รังนียา แพไธสง (2553) ที่พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับสมพล คลองข่อย (2552) ที่พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตรายงูร์บุนณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมครูที่มีเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันยกเว้นด้านการจัดทำ

หลักสูตรสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากครูที่มีเพศต่างกันไม่มีผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพราะความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมิณผล สิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้ (ศรีสมบูรณ์ แยมกมล 2550, หน้า 47) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพล คลองข่อย (2555) จิราวุธ พวงจันทร์ (2554) ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกันต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-15 ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์ต่างกันไม่มีผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพราะความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมิณผล สิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา (ศรีสมบูรณ์ แยมกมล 2538, หน้า 47) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกับริจันยา แพไรสง (2553) ชัยศักดิ์ ชาญขุนทด (2552) ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1. จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยนำผลการวิจัยไปพัฒนาศักยภาพของ

ข้าราชการครู สร้างแรงจูงใจ สร้างความเข้าใจอันดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ข้าราชการครูในสถานศึกษาเกิดความกระตือรือร้น มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ดียิ่งๆขึ้นไป

1.2. จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดทำหลักสูตร การบริหารจัดการเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรของสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบนั้นเองในการเตรียมความพร้อมในการจัดทำหลักสูตร ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรของสถานศึกษา ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญหรือความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างถ่องแท้

1.3. ครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งถือว่ามีความประสบการณ์ค่อนข้างน้อย ดังนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนทักษะใหม่ๆ ในด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาให้กับครูเหล่านี้ เนื่องจากหลักสูตร เป็นหัวใจของการจัดการศึกษาส่วนงานอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในเขตอื่นๆ หรือเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อที่จะทราบข้อมูลการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาที่มีปัญหาแตกต่างกันไป เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งๆขึ้นไปอีก

2.2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ระดับการสอน ขนาดของสถานศึกษาและตำแหน่งการปฏิบัติงาน เพื่อทราบถึงความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 .กรุงเทพฯ : ชุมชน

สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

จิราวดี พวงจันทร์. (2554). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ระดับ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2.วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชาญชัย เพ็ญกาญจน์.(2557).สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนมอฟอร์ตวิทยาลัย. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชัยศักดิ์ ชาญขุนทด (2552) ความคิดเห็นกับหลักสูตรสถานศึกษาของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิและคณะ.(2556). การศึกษาอิสระ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอจำกัด

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552).หลักสูตร.สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มงคล สุวรรณกล่อม.(2554).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาลพบุรี เขต 3.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์

รัตนา ดวงแก้ว. (2553). การประยุกต์ใช้งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัย

การบริหารการศึกษาหน่วยที่14. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รังนิยา แพ้ไรสง (2553). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน

ต้นแบบการใช้หลักสูตรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2 .วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศรีสมบุญณ์ แยมกมล (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารการพัฒนาของสภา

ตำบลภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537. สถาบันดำรงราชานุภาพ.

สมพล คลองข่อย (2555). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์